

[Thisted Knudsen.]

var skamløs, og man maa vel ogsaa erkende, at den Forudsætning, hvorunder Statsborgerretten i sin Tid blev meddelt Grev Schimmelmänn, er bristet; men det er sket saa mange Gange før paa mangfoldige Maader, naar man har meddelt Statsborgerret, uden at man derfor i dansk Ret har draget Konsekvenserne heraf. Man kunde vel ogsaa forstaa den Harme, som det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen har talt om i Forbindelse med de Underrettsdomme, der ikke vilde benytte Konfiskationsbestemmelserne over for Grev Schimmelmänn, men det forekommer mig, at Højesteret ved sin Dom har raadet Bod herpaa, naar Højesteret konfiskerede en meget væsentlig Del af hans Formue.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen lægger ikke Skjul paa, hvad han tilsigter med dette Lovforslag. Han tilsigter ganske simpelt at straffe Grev Schimmelmänn haardere, end Højesteret har gjort paa Grundlag af den Lov, som Rigsdagen og ogsaa det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen har vedtaget, og jeg forstaaer det saadan, at hvis Højesteret i sine Betragtninger var kommet til det Resultat, at hele Grev Schimmelmänn Formue skulde konfiskeres, saa havde dette Lovforslag ikke i Dag ligget paa Rigsdagens Bord. Efter min Opfattelse kan man være enig eller uenig i en afsagt Dom, men det kan aldrig være og har i øvrigt aldrig været Rigsdagens Opgave at revidere afsagte Domme eller at lovgive specielt for en enkelt Person. Det er i Virkeligheden det man foreslaar at gøre ved det Lovforslag, der her foreligger. Derfor kan jeg sige, at mit Parti ikke under nogen Omstændigheder kan medvirke til, at dette Lovforslag ophøjes til Lov. Vi maa paa det skarpeste vende os mod de Principper, der er nedlagt i det, og som bryder en Praksis, der er meget gammel i dansk Lovgivningsarbejde. Vi gør det ikke af Kærlighed til Grev Schimmelmänn, men gør det udelukkende af Hensyn til, hvad vi anser for principielt forsvarligt og principielt rigtigt i dette Forhold, og jeg kan ogsaa sige baade til den højtærede Justitsminister og til det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, at vi har ingen Ønsker om Udvalgsbehandling. For os eksisterer der i Forbindelse med dette Lovforslag intet Problem. Det er Rigsdagens Opgave at lovgive og aldrig at dømme.

Thestrup: Mit Parti kan ikke medvirke til det foreliggende Forslag. Da vort Land skulde træffe Bestemmelse om, efter hvilke Linier Opgøret med dem, der havde svigtet under Besættelsetiden, skulde ske, valgte vi

at lade dette Opgør foregaa ved Domstolene. At denne Afgørelse er i Overensstemmelse med det bedste i vore politiske Traditioner, erkendes vist af alle, og at man ogsaa, naar Besættelsetidens Historie engang skal skrives, vil regne det for en Lykke, at vi fulgte Lovens og Ordenens Vej, tvivler jeg ikke paa. Af denne Afgørelse maa følge, at den endelige Afgørelse i disse Retssager tilkommer Domstolene og ingen anden. Det følger af Grundlovens § 2, hvorefter den dømmende Magt er hos Domstolene. Den af Højesteret afsagte Dom over Grev Schimmelmänn er det derfor ikke dette høje Tings Opgave at kritisere. Den er en for alle bindende Afgørelse af det danske Samfunds Mellemværende med den paagældende Person, paa samme Maade som en lovlig vedtaget og af Kongen underskrevet Lov er en for alle bindende Ordning af det paagældende Forhold. Det forekommer mig, at det foreliggende Forslag er et Forsøg paa eller kan ses som et Forsøg paa at komme uden om at anerkende Højesterets Dom som en endelig Afgørelse af Grev Schimmelmänn Skyld.

Jeg erkender, at det ikke er folkeretligt retsstridigt, selv om det er usædvanligt og efter min Mening forkasteligt at berøve en enkelt Person Statsborgerret ved Lov, og jeg erkender ogsaa, at man uden at komme i Strid med Grundlovens Ord kan fratage en enkelt Person hans Statsborgerret, selv om det, saa vidt jeg ved, aldrig nogen Sinde er sket her i Landet. Efter min Opfattelse kunde man have affattet Straffelovstillægget saaledes, at det havde føjet en ubetinget Konfiskationsbestemmelse til enhver Straf for de deri nævnte Forbrydelser. Derimod kan jeg ikke se rettere, end at det foreliggende Forslag tilsigter at ændre den Afgørelse, der af Domstolene, nu af Højesteret, er truffet vedrørende den af Grev Schimmelmänn forskyldte Straf, og at det foreliggende Forslag derfor maa opfattes som et Forsøg paa at komme uden om den i Grundloven opstillede Regel, at den dømmende Magt er hos Domstolene.

At det forholder sig saaledes, synes mig klart at følge af, at Forslaget udelukkende er rettet imod en enkelt Person, og at det indeholder Bestemmelse om Konfiskation af denne Persons Formue. Havde Forslaget omfattet alle Personer, der havde handlet paa en vis bestemt Maade, og havde det ikke indført en speciel Konfiskationsbestemmelse, kunde det have været betragtet som et Supplement til Straffelovstillægget, idet man kunde have sagt: Personer, der har forbrudt sig saa alvorligt, kan ikke længere være danske Statsborgere. Men Forslaget er ikke